

Exilatul care a cucerit Europa

Georges Dumitrescu

În anul 1992 pictorul român și cetățeanul elvețian Georges Dumitrescu venea în țară pentru a organiza o expoziție personală la sala rondă a Teatrului Național din București. Un an mai târziu, în 1993 revenea pentru o expoziție de monotipuri organizată de data aceasta la Iași. Aparent, nimic neobișnuit. Lumea artistică românească aproape că îl uitase pe medicul chirurg George Dumitrescu, fondatorul cenaclului de pictură „Ion Țuculescu”, care în anii '60, prin expozițiile de grup cu cnaclul și prin două sau trei personale, atrăgea atenția publicului și prețuirea unor critici de talia lui Petru Comarnescu și N. Argintescu-Amza. Douăzeci și trei de ani de absență de pe simezele sălilor de expoziții pot să aducă încet și sigur uitarea. Căci George Dumitrescu, după o ultimă expoziție personală în 1969 la București, a ales calea exilului.

Neobișnuit este faptul că pictorul a revenit în țară încărcat de glorie, beneficiar al unei recunoașteri cvasiinternaționale.

După cum mărturisise într-un interviu, a plecat din țară deoarece având cazier politic nu i se dădea voie să lucreze în specialitatea sa de chirurg.

S-a stabilit în Elveția, întâi la Lausanne, apoi la Vallerbe, unde înțelnește altfel de privațiuni, deseori de ordin pecuniar, datorate nu în ultimul rind ostilității confrăților în nobila artă a medicinei. Cu stăruință, cu obstinație, le-a înlăturat. Arta picturii, considerată ca o a doua pasiune, un „violon d'Ingres”, l-a absorbit din ce în ce mai puternic, pe măsură ce recunoașterea talentului său devenea de notorietate publică, pînă cînd, ca și în cazul ilustrului său înaintaș Ion Țuculescu, pictorul l-a acoperit pe medic.

A participat la expoziții de anvergură internațională, mai ales în Italia și Franța, cîștigînd un număr impresionant de premii și distincții printre care enumerăm: trofeele internaționale „Samotrache” și „Maestrii artei italiene” (1979), premiul „Originalitate e validă” (1979), trofeele „Cezanne” și „Mediolanum” cucerite la Milano în 1980, Gran Collane d'oro (Florența – 1981), medalii de aur ale orașelor Mantova, Roma, Bologna (1989-1990), Premiul de excelență, Marsilia (1990).

Publicații de artă i-au găzduit condeii și i-au analizat opera ca „Revue Moderne des Arts” din Paris, „Maitres Contemporains” (Roma), „Eco d'Arte” (Roma), ca să enumerăm doar cîteva.

La 73 de ani, pictorul Georges Dumitrescu este membru al mai multor academii artistice, cercuri și cnacluri de creație, dintre care amintim aici Academia Tiberina din Roma, Academia „Mediolanum” din Milano, Cercul Cultural „Duchi d'Este” etc.

Ca și în țară, artistul este și la această vîrstă un animator și îndrumător, înființînd și conducînd la Vallerbe cercul „Jura artistique”, care cuprinde tinere talente atît din țara de adopție cît și din străinătate, pe care le formează în variatele tehnici pe care acest polyvalent făuritor le stăpînește cu deosebită dexteritate, căci alături de penel el excelează și în gravură și tapisserie.

Arta sa se caracterizează tematic printr-o nostalgie a originilor, a străvechilor mitice. Temele cosmogonice precolumbiene și hinduse se interferează cu cele românești – căci după cum spune artistul, se simte om al lumii fără să-și uite rădăcinile. Îi este aproape tematica religioasă: în expoziția de la Iași din toamna anului 1993 expunea mai multe chipuri ale lui Cristos în suferință. Motivele plastice sînt însă mult mai numeroase și pleacă de la concret și figurativ pînă la abstract și nonfigurativ, unde în lipsa desenului și formelor încîntă armoniile de culoare, care culori devin valori în sine.

Prodigiousul artist Georges Dumitrescu s-a născut într-o familie de pictori – tatăl său fiind iconar și freschist. E nepotul unuia din corifeii școlii românești de pictură, Ștefan Dumitrescu, pentru care nutrește și azi o admirație nestinsă și de la care a preluat de multe ori motivele și tehnica coloristică. Astfel se explică la el nu numai opțiunile tematice a căror sorginte este pămîntul și oamenii țării, dar și valorile morale și estetice care fac din Georges Dumitrescu un strălucit reprezentant al școlii românești de pictură, recunoscută și prețuită prin el pe meridianele Europei.

C. RADU-MARIA